

BIULETYN INFORMACYJNY

SPIS TREŚCI

1. II Walne Zgromadzenie Członków
2. Dwusetny koncert
3. Recenzje koncertów
4. Kursy pianistyczne
5. Sprawy członkowskie

1. W niedzielę 21 listopada 1993 r. w auli Państwowej Szkoły Muzycznej II stopnia przy Podwalu 68 we Wrocławiu odbyło się II Walne Zgromadzenie Członków TiFL kończące I kadencję Władz Towarzystwa. Po zapoznaniu się ze sprawozdaniami i dyskusji zebrani zaaprobowali dotychczasową działalność i udzielili absolutorium ustępującemu Zarządowi. Uchwalono następujące zmiany w statucie:

- przy zachowaniu preferencji dla twórczości i osoby F. Liszta, celem TiFL jest popularyzacja muzyki w ogóle
- rozszerzono zakres możliwości członkostwa w międzynarodowych organizacjach kulturalnych
- sprecyzowano warunki członkostwa niepełnoletnich, zmieniono formułę określającą członkostwo cudzoziemców oraz zrezygnowano z określenia „członek korespondent”
- wybór Prezesa włączono do kompetencji Walnego Zgromadzenia
- do kompetencji Zarządu włączono ustalanie wysokości składek członkowskich w oparciu o wytyczne Walnego Zgromadzenia
- z Władz Towarzystwa wykreślono Prezydium Zarządu i Zarządy Kół
- Przewodniczącym Kół i przedstawicielowi biura TiFL nadano prawo udziału w posiedzeniach Zarządu
- zmieniono warunki podejmowania uchwał w sprawie zmian w statucie i w sprawie rozwiązania Towarzystwa (uchwalono wymóg 2/3 głosów przy obecności co najmniej połowy członków przybyłych na Walne Zgromadzenie).

Wprowadzono również szereg korekt w redakcji poszczególnych sformułowań statutu nie zmieniających ich treści merytorycznej.

Dokonano wyboru Prezesa TiFL, którym ponownie został wybrany wrocławski pianista, pedagog i działacz muzyczny — Juliusz Adamowski oraz Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego, które ukonstytuowały się następująco:

Zarząd:

Prezes — Juliusz Adamowski

Wiceprezesa — Czesław Caputa (dr nauk humanistycznych — Wrocław, Przewodniczący Komisji Rewizyjnej TiFL w poprzedniej kadencji)
 — Jerzy Ferber (dr nauk medycznych — Wrocław) + 11.02.2003

Sekretarz — Aleksander Janicki (dr nauk matematycznych — Wrocław)

Skarbnik — Teresa Szponarska (inżynier — Wrocław, Sekretarz Zarządu TiFL w poprzedniej kadencji)

Członkowie — Barbara Duber (lekarz, Prezes Koła TiFL w Brzegu)

— Ewa Kowalska (bibliotekarz — Wrocław)

— Tadeusz Żak (inżynier — Gliwice)

xxx Stanisław Dybowski (muzykolog) xxx Warszawa

Zastępcy Członków — Stanisław Dybowski (muzykolog — Warszawa)

— Adam Jezierzański (pianista, student — Wrocław)

— Paweł Rydel (pianista, student — Gdańsk)

— Tomasz Baranowski (muzykolog, pianista, pedagog — Białystok)

Komisja Rewizyjna:

Przewodnicząca — Izabella Abraszko (pianistka, pedagog — Wrocław)

Zastępca Przewodniczącej — Dorota Niepogodzińska-Borowiec (pianistka, pedagog — Wrocław)

Członek — Paweł Kozerski (muzealnik — Brzeg)

Zastępcy Członków — Zbigniew Faryniarz (pianista, pedagog — Wrocław)

— Jerzy Bilowicki (technik — Brzeg)

Sąd Koleżeński:

Przewodniczący — Zdzisław Bednarek (dr nauk medycznych — Brzeg)

Zastępca Przewodniczącego — Janina Broniewska (teoretyk muzyki, pedagog — Wrocław)

Małgorzata Ochman (inżynier — Brzeg)

Członek — Paweł Kozerski (muzealnik) xxx Brzeg

Zastępcy Członków — Maciej Kujawski (inżynier — Wrocław)

— Eugeniusz Sasiadek (wokalista, profesor — Wrocław)

Członkowie Władz Towarzystwa związani są zawodowo z akademiami i średnim szkolnictwem muzycznym, Uniwersytetem i Politechniką Wrocławską, Urzędem Celnym, służbą zdrowia, muzealnictwem, spółdzielczością mieszkaniową i prywatnymi firmami. Niektórzy pełnią w swoim miejscu pracy funkcje kierownicze.

Stefan Placek

Po raz drugi w historii Towarzystwa nadano godność Członka Honorowego — to najwyższe statutowe wyróżnienie otrzymał na mocy jednoznacznie podjętej uchwały Stefan Placek (od ponad 30 lat kierownik Klubu Muzyki i Literatury we Wrocławiu) w uznaniu szczególnych zasług dla kultury muzycznej w trakcie swojej 45-letniej działalności kulturotwórczej.

Zebranie rozpoczęło uczczeniem pamięci prof. Stanisława Krukowskiego i Jana Webera oraz wysłuchaniem Impromptu F. Liszta w wykonaniu Pawła Zawadzkiego — laureata I miejsca na odbytym w październiku ub. roku II Ogólnopolskim Konkursie Pianistycznym na stypendia im. Ferencza Liszta. W trakcie zebrania kilkakrotnie były prezentowane nagrania wideo fragmentów koncertów i kursów zorganizowanych przez Towarzystwo. Zebranie trwało (łącznie z przerwą obiadową) do g. 18.30. Przewodniczącym Zgromadzenia był (podobnie, jak na poprzednich zebraniach) profesor Eugeniusz Sęsiadek — Prezes Stowarzyszenia Polskich Artystów Muzyków. Sekretarzem — dr Jerzy Ferber, zastępcą Sekretarza — mgr Izabella Abraszko.

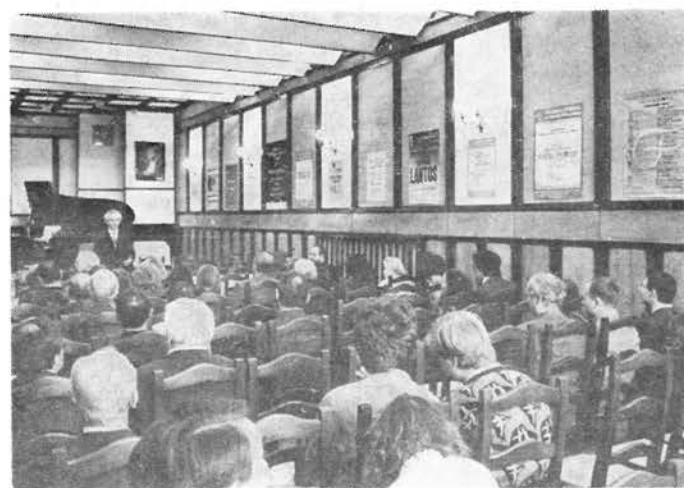
Paweł Zawadzki gra Impromptu Ferencza Liszta

Juliusz Adamowski otwiera obrady. Pierwszy od prawej — prof. Eugeniusz Sęsiadek, późniejszy Przewodniczący Zebrania

Uczestnicy Walnego Zgromadzenia mogli zwiedzać wystawę dotyczącą działalności TiFL...

...a w sali obrad oglądać wybór naszych afiszy koncertowych

2. „Wieczór lisztowski, który odbył się 20 stycznia w znanym z gościnności, aktywnej działalności i wysokiej estetyki wnętrza Saloniku Czterech Muz w Obornikach Śląskich był dwusetnym koncertem TiFL. Jako solistka wystąpiła pianistka z Moskwy, Olga Sobakina, artystka, która szczególnie upodobała sobie twórczość Karola Szymanowskiego —

Olga Sobakina, Juliusz Adamowski

posiada w swoim repertuarze wszystkie jego utwory fortepianowe i kończy pracę doktorską na temat ich interpretacji. Słowo o muzyce wygłosił Juliusz Adamowski. Podczas koncertu zostały po raz pierwszy na „Wieczorach lisztowskich” zaprezentowane Sonata Es-dur op. 81a L. v. Beethovena, I Rapsodia węgierska L. Liszta, V Sonata A. Skriabina, Trzy fragmenty z baletu „Pietruszka” I. Strawińskiego i Mazurek op. 50 nr 11 K. Szymanowskiego. W programie znalazły się również „Fontanny willi d’Este” F. Liszta oraz „Serenada do Juana” z cyklu „Maski” i Mazurek op. 50 nr 10, które w ubiegłych latach słyszeliśmy w interpretacji innych artystów.

*Eugeniusz Jakubiak, Olga Sobakina,
Juliusz Adamowski, Irena Kahalik*

Z okazji jubileuszowego koncertu Burmistrz Obornik Śląskich Eugeniusz Jakubiak, Prezes Spółdzielni Mieszkaniowej w Trzebnicy Irena Kahalik i Kierownik „Saloniku” Halina Muszak wręczyli Prezesowi TiFL w serdecznym tonie utrzymane pisma z podziękowaniami za działalność Towarzystwa na

terenie Obornik Śląskich oraz zadeklarowali dalszą pomoc i opiekę nad poczynaniami Towarzystwa. Bardzo wysoko zostało ocenione kilkuletnie wzbogacanie życia kulturalnego tej stosunkowo niewielkiej, cechującej się wysokimi walorami rekreacyjnymi miejscowości, recitalami artystów — niejednokrotnie o bardzo wysokiej, międzynarodowej renomie.

*Yu Lu-Hui podczas „Wieczoru lisztowskiego”
w Klubie Muzyki i Literatury we Wrocławiu 16 XII 1993 r.*

Od grudnia 1992 r. TiFL organizuje również „Wieczory lisztowskie dedykowane Sprawnyim inaczej” — Kordian Góra podczas V koncertu z tego cyklu

3. Działalności TiFL od początku towarzyszy duże zainteresowanie i życzliwość prasy, radia i telewizji, które dość szeroko i systematycznie informują o naszych poczynaniach. Zapowiedzi koncertów zawierają niejednokrotnie również skrótove biografie ze zdjęciami wykonawców (zwłaszcza we wrocławskiej „Gazecie Robotniczej”) Ukazało się również ponad 20 recenzji 12 recenzentów, które posiadamy wśród kilkuset wycinków prasowych w archiwum Towarzystwa. Objętość i charakter Biuletynu nie pozwalają przytoczyć ich treści w całości, a tylko informacje o nich w postaci cytatów, wybranych z intencją przekazania ogólnego klimatu i sensu danej recenzji.

Już pierwszy cykl koncertów (przygotowany wspólnie z Wrocławskim Oddziałem Stowarzyszenia Polskich Artystów Muzyków na 44 Międzynarodowy Festiwal Chopinowski w Dusznikach Zdroju) został zauważony przez krytykę muzyczną. W relacji z inauguracji Festiwalu **Janusz Mencil** pisze, że na program naszego koncertu „Liszt o Chopinie” złożyły się interesująca część słowna przygotowana przez **Juliusza Adamowskiego** i błyskotliwa część muzyczna w wykonaniu **Karola Radziwonowicza** (Gazeta Robotnicza, 10 VIII 1989)

Dwa lata później nieodżałowanej pamięci **Jan Weber** napisał: (...) Właściwą inaugurację Festiwalu poprzedziła tradycyjna już audycja słowno-muzyczna na SPAMu i Towarzystwa im. **Ferencza Liszta** we Wrocławiu, poświęcona tym razem mniej znanym utworom **Paderewskiego**, w związku z pięćdziesiątą rocznicą śmierci **Mistrza**. Audycję prowadził — występując w niej także jako pianista w pieśniach — **Juliusz Adamowski**. Na wstępie usłyszeliśmy dwa niedawno dopiero udostępnione wykonawcom, utwory na skrzypce i fortepian: *Pieśni F-dur z 1878 r.* oraz *Romance A-dur op. 7 z 1882 r.* odegrane bardzo sugestywnie przez **Mieczysława Szlezera** (skrzypce) i **Danutę Mroczek-Szlezera** (fortepian) (...) następnie **Michalina Growiec**, która już rok temu dała się tu poznać jako artystka obdarzona pięknym głosem i wrażliwością interpretacyjną, przedstawiła (obok innych pieśni, w tym czterech z op. 22) dwie nie wykonywane dotąd, bo nie wydane: pierwszą z dwóch pieśni do słów **Théophile'a Gautiera** „*Dans la foret*” z 1886 r. oraz ostatnią z op. 7 do słów **Adama Asnyka** „*Nie będę cię rwała, konwalijsko biała*” — obie śliczne, bardzo finezyjne. Ukoronowaniem tego wartościowego koncertu było doskonałe wykonanie *Sonaty a-moll op. 13*. (Ruch Muzyczny, 22 IX 1991 — Duszniki po raz czterdziesty szósty)

Najwięcej recenzji dotyczyło **Aleksieja Orłowieckiego** — rosyjskiego pianisty z Sankt Petersburga — artysty związanego z nami od r. 1990 wiekami wyjątkowo udanej i częstej współpracy (5 cykli recitalowych i 10 kursów pianistycznych). Po pierwszym recitalu Orłowieckiego **Kazimierz Kościukiewicz** tak sformułował swoje wrażenia: *Determinacja, z jaką Towarzystwo im. F. Liszta propaguje swego patrona (...) ostatnio zaowocowała wydarzeniem artystycznym wybitnej miary. Za takie należy uznać recital Aleksieja Orłowieckiego w ramach specjalnego cyklu „Wieczorów lisztowskich” w filharmonii (10 XII). Imponujący, olbrzymi, niemal w całości lisztowski program tego 31-letniego pianisty z Leningradu ukazał artystę o skończonym warsztacie i oryginalnej, nieprzeciętnej osobowości. Nie jest on pianistą epatującym czystym wirtuo-*

zostwem. Ów niebłahy, jeśli nie główny walor lisztowskiej sztuki Orłowiecki wydobywał jakby mimochodem, eksponując przede wszystkim treść dzieł. Przy nienagannej sprawności technicznej i wnikliwej interpretacji — gra jego była niewątpliwie frapująca. (...) (Słowo Polskie, 27 XII 1990 — Polubić Liszta)

Odmienny pogląd zaprezentowała **Maria Magdalena Janowska**, która po przypomnieniu znanych sporów dotyczących wartościowania twórczości Liszta podkreśla, że kompozycje Liszta przyczyniły się do (...) stworzenia typu pianisty — wyczynowca, dla którego wirtuozeria staje się celem samym w sobie. Właśnie takim pianistą jest moim zdaniem **Aleksiej Orłowiecki**. Wszystkie tremola, tryle, repetycje akordowe, oktawy i przebiegi chromatyczne w tempach na granicy możliwości technicznych fortepianu wychodzą mu znakomicie. Sprawność jego techniki zapiera dech w piersiach, ale też prowokuje do podjęcia odwiecznego sporu o Liszta — kompozytora, a także o to, co w sztuce jest najważniejsze. (Wieczór Wrocławia, 17 XII 1990 — Spór o Liszta)

Autor podpisujący się pseudonimem (**efef**) po „Wieczorze Lisztowskim” w Filharmonii Pomorskiej po przytoczeniu programu recitalu (*Sonata h-moll, Consolation Des-dur, Etiuda „Chasse-neige”, I Walec Mefisto, Miserere z opery „Trubadur” G. Verdiego, Parafraza koncertowa „Rigoletto” i Reminiscencje z opery „Norma” V. Belliniego*) pisze: (...) **Aleksiej Orłowiecki** grał z wielką swobodą i talentem. Problemy techniczne zdają się dla niego nie istnieć. Repertuar wybrany, świadomie wirtuozowski, przypomina jak znakomitym musiał być pianistą twórca tych utworów, zostawiając w schedzie tak pyszne zadania wykonawcze. Stary (już mocno) Steinway brzmiał chwilami jak cała orkiestra. Pianista bez wysiłku panował całkowicie nad instrumentem, wydobywając zeń wiele odcieni w forte i fortissimo oraz niezwykle subtelności w pochodach dźwięków. Zastąpił z pewnością na wiele komplementów. Dobrze się słucha muzyki w tak wybitnym wykonaniu. (Gazeta Pomorska, 7 X 1991 — Wieczór z **Ferencem Lisztem**)

Najwyższe oceny otrzymał **Aleksiej Orłowiecki** po ostatnich recitalach we wrześniu 1993 w recenzjach **Artura Bieleckiego** i **Józefa Kańskiego**.

Artur Bielecki: *W drugim dniu międzynarodowego mistrzowskiego kursu pianistycznego (Wrocław 20—29 września) wystąpił jeden z profesorów kursu — Aleksiej Orłowiecki. Jego wtorkowego recitalu w Dużym Studio Polskiego Radia słuchało m.in. grono młodych pianistów. (...) wśród niezbyt licznych słuchaczy znaleźli się dwaj światowej sławy pianiści i pedagodzy: profesorowie **Wiktor Mierżanow** z Moskwy i **Andrzej Jasiński** z Katowic. (...) Grał wspaniale. Najpierw przedstawił wyważoną, dopracowaną w brzmieniu i stylu interpretację *Sonaty D-dur op. 28 „Pastoralnej”* Ludwiga van Beethovena. Później było to, w czym Orłowiecki jest prawdziwym mistrzem, tzn. miniatury romantyczne (Lisztowskie transkrypcje utworów Schuberta). Maestria pianisty objawiła się w umiejętności stworzenia nastroju ulotnej chwili. Była to gra poetycka, pełna lirycznej barwy, a niekiedy — gdy trzeba — wirtuozerii. Wszechstronność artysty udowodniła również udana interpretacja *Etiud Symfonicznych* Roberta Schumanna, które stawiają przed wyko-*

nawcą problemy wielkiej formy muzycznej. Aleksiej Orłowiecki panował całkowicie nad fortepianem ukazując bogactwo środków techniki pianistycznej. Po recitalu, którego słuchali uczestnicy kursu, chciałoby się przypomnieć klasyczne powiedzenie: „Słowa uczą, przykłady przyciągają”.

Gazeta Dolnośląska — regionalna część Gazety Wyborczej, 29 IX 1993 — Nuta poezji)

Józef Kański (dot. „Wieczoru lisztowskiego” w sali Towarzystwa im. F. Chopina w Warszawie 13 IX 1993) po wyrażeniu zastrzeżeń co do niektórych szczegółów w interpretacji Ballady g-moll i scherza b-moll F. Chopina pisze: (...) ale już tu budziła uznanie niepospolita kultura brzmienia, dwa Walce zaś oraz dwa Mazurki zagrane były doprawdy ślicznie. Prawdziwe jednak mistrzostwo rosyjskiego pianisty objawiło się dopiero w drugiej części wieczoru, wypełnionej utworami Liszta. W czterech transkrypcjach pieśni Schuberta nie tylko zademonstrował Orłowiecki pełną swobodę władania wszystkimi elementami fortepianowej techniki, ale nadto rozwinął nie spotykane zgoła u dzisiejszych pianistów bogactwo barw instrumentalnych. (...) Z kolei zaś w Sonacie — Fantazji „Po lekturze Dantego” zarysowała się niezwykła logika rozwoju formy (w tym właśnie utworze szczególnie trudna do osiągnięcia), siła ekspresji oraz ciągłość linii melodycznej (...) I o ile po ostatnim Konkursie Chopinowskim ktoś z wybitnych artystów wyraził się trafnie mówiąc o „pianistach niepełnych”, to słuchając Liszta w wykonaniu Orłowieckiego doznawało się rzadkiego, a radosnego uczucia kreacji artystycznej właśnie pełnej, nie pozostawiającej żadnego niedosytu. (...)

(Ruch Muzyczny, 17 X 1993 — Uczeń Sokółowa)

Zainteresowanie recenzentów wzbudziły również recitale wybitnych pianistów i pedagogów węgierskich — **László Baranyay’a** i **Istvana Lantosa** (obdarzonego również wyjątkowymi zdolnościami i umiejętnością improwizatorskimi). O występie L. Baranyay’a w Dużym Studio PR we Wrocławiu **Walentyna Węgrzyn** napisała: (...) Największe wrażenie wywarły dwa cykle fortepianowe, wspomniane już „Utwory fantastyczne” Schumanna oraz ciekawa, mało w Polsce znana suita „Pod gołym niebem” Bartoka, wykonane z dużą muzykalnością i dobrym zróżnicowanym brzmieniem. (...) Cały koncert transmitowany był w regionalnym programie radiowym, pozostanie także w Archiwum Polskiego Radia. (...)

(Słowo Polskie, 5 XI 1992 — Wieczór lisztowski)

Artur Bielecki ten sam koncert zrecenzował następująco: (...) **László Baranyay** (...) okazał się wszechstronnym interpretatorem muzyki fortepianowej. (...) w utworach Erno Dohnányiego oraz w XII Rapsodii węgierskiej Liszta Baranyay zademonstrował liczne walory warsztatu pianistycznego od technicznej biegłości do bogactwa ekspresji. Prawdziwą ucztą było wykonanie cyklu Béli Bartoka „Pod gołym niebem”. (...)

(Gazeta Dolnośląska, 10—11 XI 1992 — Wieczory coraz ciekawsze)

Kazimierz Kościukiewicz: Możliwość transmitowania przez wrocławską rozgłośnię radiową koncertów odbywających się w Dużym Studio na Krzykach, to nader szczęśliwa okoliczność. (...) Również radiosłuchacze mogli się więc przekonać z jakim formatem artysty mieliśmy do czynienia. (...) **István Lantos** zaimponował doprawdy mistrzowską klasą. Swoboda techniczna, absolutne panowanie nad materią, nad formą, czynią, że jego interpretacje zdają

się żyć własnym, autonomicznym życiem. Przy czym nie jest on cyzelatorem szczegółów, a raczej kupia się na całych płaszczyznach, planach, na konstrukcji utworu. (...)

(Słowo Polskie, 12 X 1992 — Niespodzianka w Dużym Studio)

Kazimiera Bogdanowicz: (...) Po mistrzowsku zagrane dwie miniatury Liszta o diabolicznym nastroju — Scherzo i Marsz — były ostatnim akcentem recitalu. Potem były tylko owacje, bisy. Na bis artysta zagrał zaskakującą, niepowtarzalną improwizację znanej (...) piosenki „Wlazł kotek na płótek”. Węgierski wirtuoz **István Lantos** został entuzjastycznie przyjęty przez brzeskich melomanów. Fakt ten jako żywo przypomina zdarzenie sprzed lat, kiedy to przebywający na Śląsku **Ferenc Liszt** 8 lutego 1843 roku dał recital w Brzegu. Podobnie jak dzisiaj **István Lantos** zafascynował ówczesną brzeską publiczność.

(Gazeta Brzeska, 15 XI 1992 — Fascynujący utwór)

Niektóre występy młodych, rozpoczynających dopiero profesjonalną działalność estradową artystów zostały również odnotowane przez krytykę muzyczną. Autor o pseudonimie (**zarcz**): W środowym koncercie „Wieczory lisztowskie” we Wrocławskim Klubie Muzyki i Literatury wystąpiło dwóch młodych pianistów rosyjskich: **Boris Sznajder** i **Siergiej Paszkiewicz** z Sankt Petersburga. (...) W programie znalazły się m.in. „Obrazki z wystawy” M. Musorgskiego (...) interpretacja **Borisa Sznajdera** pozostawiła niedosyt. (...) **Siergiej Paszkiewicz** wydobył z fortepianu to, co w nim najpiękniejsze. Doskonale operował dynamiką, pokazał świetną technikę pianistyczną, potrafił wypełnić wrocławski Klub Muzyki i Literatury dźwiękami, które wzruszają. Potrafił nadać wykonaniu to, co zazwyczaj określa się jako **artyzm**.

(Gazeta Dolnośląska, 11 II 1992 — Wielkość Liszta)

Warto w tym miejscu przypomnieć, że kilka miesięcy później **Siergiej Paszkiewicz** wygrał Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. F. Liszta w Holandii.

Kazimierz Kościukiewicz o kolejnym koncercie młodych pianistów z Petersburga: (...) Ten pierwszy (**Boris Sznajder**) wydał się osobowością artystyczną najbardziej ukształtowaną i pianistą o doskonałym warsztacie. W zróżnicowanym repertuarze (Bach, Chopin, Liszt i Christopher Headington — współczesny kompozytor angielski) okazał pełną świadomość odrębności stylistycznych, grę opanowaną, precyzyjną, z niemalą dozą wyrafinowania. Najciekawiej zaprezentował się jednak **Aleksiej Zołotarijew** (...) Jego interpretacje II Ballady Liszta czy Fantazji f-moll Chopina przykuwały uwagę epickim rozmachem, znamionowały artystę o wielkiej wyobraźni, intuicji i spontaniczności. Skojarzenie z typem gry **Grigorija Sokółowa**, jego nauczyciela narzucało się w sposób bardzo sugestywny. Spore możliwości okazała też najmłodsza z trójki, jeszcze studentka, **Tatiana Kutkowa**.

(Słowo Polskie, 8 X 1992 — Młodzi pianiści z Petersburga)

Joanna Jakubowska relacjonując grudniowe koncerty w Zamku Piastów Śląskich w Brzegu napisała: (...) **Yu Lu-Hui**, młoda pianistka z Tajwanu wykonała utwory Beethovena, Liszta i Chopina. „Lisztowska publiczność”, którą tworzą melomani i stali bywalcy muzycznych zamkowych wieczorów, przyjęła ciepło znakomitą młodzieńką artystkę, nagradzając ją brawami za mistrzowskie wykonanie programu (...).

(Nowa Trybuna Opolska, 29 XII 1993 — Dwa koncerty)

W ramach „Wieczorów lisztowskich” odbyły się również koncerty duetu fortepianowego — nie często goszczącej na polskich estradach koncertowych formy profesjonalnego wykonawstwa. O koncercie takim napisała **Walentyna Węgrzyn**: (...) **Duet fortepianowy Liana Bertok i Mirosław Gąsieniec jest zespołem świeżym, nie ma jeszcze dobrego „zgrania” i pełnej swobody, jednakże znajduje się na najlepszej drodze do osiągnięcia pełnego sukcesu (...).** Postać Mirosława Gąsienca jest tu pewną gwarancją, skupia on w sobie te tendencje, które tak mocno zaowocowały w twórczości Liszta. Jako pianista i kompozytor może najlepiej odczuwać oryginalny styl wielkiego kompozytora.

(Słowo Polskie, 16 I 1991 —
Pod skrzydłami Franciszka Liszta)

Od trzech lat solistami koncertów kończących sezon są organiści. W ubiegłym roku wystąpił **Mirosław Pietkiewicz**, którego udany recital tak podsumował **Artur Bielecki**: (...) **Solista, profesor Akademii Muzycznej w Łodzi, wystąpił 24 czerwca w kościele uniwersyteckim we Wrocławiu. (...) Efektowny, długo oklaskiwany program wypełniły kompozycje barokowe, trzy transkrypcje organowe Liszta oraz utwory polskich kompozytorów współczesnych. Mirosław Pietkiewicz grał na znakomicie utrzymanym instrumencie, wyprodukowanym na początku stulecia przez Wilhelma Sauera z Frankfurtu nad Odrą.**

1 VII 1993 — Liszt na organach
(Gazeta Dolnośląska,

Walne Zgromadzenia Członków TiFL są również poprzedzane różnej długości występami muzycznymi. 9 czerwca 1990 roku wstępem do Nadzwyczajnego Zgromadzenia był recital **Karola Radziwonowicza** — artysty, którego obok Aleksieja Orłowickiego najczęściej zapraszaliśmy do udziału w „Wieczorach lisztowskich”. Recital ten **Ewa Sonnenberg** odnotowała następująco: (...) **artysta ze smakiem podjął poetycką frazę, dzięki wrażliwości muzycznej unikając przy tym przeromantyzowania, a bardzo dojrzałe przekazując jakże ulotny i liryczny klimat, budowany na pięknym i świadomym kształtowaniu dźwięku. W „Premierze walse oubliée” natomiast pod palcami pianisty w pełni zabłysnął rozedrgany styl brillante. Ostatnim utworem koncertu był niezwykle efektowny I Walc „Mefisto” stawiający przed wykonawcą nie lada problemy techniczne. Radziwonowicz i tym razem zwycięsko wyszedł z tej bitwy, prezentując się jako pianista-wirtuoz posiadający doskonale umiejętności warsztatowe. Koncert stanowił zwartą kompozycję. Odnosiło się wrażenie, jakby pianista świadomie rozplanował napięcia emocjonalne. Rozpoczął w piano, by dalej na przestrzeni trzech kolejnych utworów w crescendo dojść do finału, który zabrzmiał walcem „Mefisto”. Publiczność z entuzjazmem przyjęła wykonawcę, ten zaś na bis zreważował się Menuetem J. I. Paderewskiego.**

(ZE — Magazyn Kulturalny Wrocławia,
lipiec 1990 — Wokół Liszta)

Integralną częścią „Wieczorów lisztowskich” jest słowo o muzyce. Związana z tym działalność prelegentka również od czasu do czasu była odnotowywana przez krytykę muzyczną:

(...) **Ostatni występ Karola Radziwonowicza (9 VI), artysty bardzo wrażliwego i wirtuoza dużej klasy, poprzedzony kompetentną prelekcją Stanisława Dybowskiego dał miarę profesjonalizmu i rzetelności przedsięwzięcia.**

(Kazimierz Kościukiewicz:
Jak Liszt z „Centem” — Słowo Polskie, 7—8 VII 1990)

(...) **Na koncercie 18 marca br. (...) Wieczór prowadził Juliusz Adamowski, czarując publiczność swoją wiedzą i elokwencją.**

(Janusz Wójcik: Obrazki z koncertu —
Gazeta Brzeska, 15 II 1992)

(...) **Każdy cykl koncertów według tego samego scenariusza, może stać się banalny, czy wręcz nudny. Zdaje się wiedzieć o tym Juliusz Adamowski, czuwający nad „Wieczorami lisztowskimi”, odpowiednio dobierający artystów i repertuar koncertów.**

(Walentyna Węgrzyn: Wieczór lisztowski —
Słowo Polskie, 5 XI 1992)

Podczas ponad 200 koncertów w 40 salach w kraju i zagranicą wystąpiło kilkudziesięciu solistów — wielu znakomitych, niektórzy o dużej renomie międzynarodowej, ale w zgodnym odczuciu wielu słuchaczy największym wydarzeniem artystycznym były recitale **Wiktora Mierzanowa** w kwietniu ubiegłego roku. O występach tego światowej sławy artysty i pedagoga tak pisano:

Beata Ciszakiewicz-Fedorczuk (...) **W mistrzowskim wykonaniu zabrzmiały utwory F. Chopina — 12 Preludiów op. 28 i Sonata b--moll op. 35, Arabeska C-dur op. 18 oraz Karnawał op. 9 R. Schumanna. Światowa sława Mierzanowa i ciekawy program sprawiły, że tym razem brzeska publiczność dopisała. Na koncert przybyli też przedstawiciele władz miasta (...).**

Chopin, Schumann, Mierzanow
(Gazeta Brzeska, 26 IV 1993 —

Artur Bielecki: 150 koncert z cyklu „Wieczory lisztowskie” Towarzystwo uczyło, zapraszając do Polski znakomitość świata muzycznego — prof. **Wiktora Mierzanowa z Rosji. Recitalowi artyście — 20 kwietnia w Filharmonii Wrocławskiej — towarzyszyła wystawa „Podróże Liszta”, zorganizowana przez Instytut Kultury Węgierskiej w Warszawie i Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu.**

74-letni **Wiktor Mierzanow** cieszy się światowym rozgłosem jako pianista i pedagog. Do wrocławskiego recitalu wybrał utwory Chopina i Schumanna.

Najpierw 12 preludiów z op. 28 Chopina. Szczególnie odkrywcze wydały mi się interpretacje Preludium e-moll (z podkreśleniem melodycznych podtekstów zapisu nutowego) i F-dur. Ta ostatnio kracja była wyrafinowaną dźwiękową zabawą, przygotowującą dramatyczne Preludium d-moll.

Oryginalne ujęcie Sonaty b-moll Chopina miało w sobie echo interpretacji Sergiusza Rachmaninowa, uważanej przez niektórych za najlepszą w historii. W części środkowej marsza żałobnego pianista osiągnął ciekawy efekt nakładania się warstw brzmieniowych dzięki mistrzowskiemu opanowaniu techniki pedału.

W drugiej części wieczoru, zakończonej czterema bisami, po zwiewnej, subtelnie zagranej Schumannowskiej Arabesce op. 18, Mierzanow przedstawił swoją wizję Karnawału op. 9. Cykl sławnych miniatur Schumanna zyskał niezwykłą siłę i blask, niczego nie tracąc z fragmentów lirycznych.

W naszej Filharmonii od dawna nie wystąpił pianista klasy Mierzanowa. Dziwi więc, że słuchacze zapełnili tylko 200 z 500 miejsc. Na szczęście aplauz był odpowiedni do rangi wydarzenia, a brawa głośniejsze niż przy niejednej przepelnionej sali.

(Gazeta Dolnośląska, 8—9 V 1993 — Wielki Mierzanow)

W zamieszczonym 30 grudnia 1993 r. w Gazecie Dolnośląskiej przypomnieniu najważniejszych wydarzeń w życiu muzycznym Wrocławia w kończącym się roku Artur Bielecki wymienił występ Wiktora Mierżanowa 20 kwietnia na koncercie TiFL w Filharmonii wrocławskiej jako bez wątpienia recital fortepianowy roku, a wśród innego rodzaju imprez muzycznych (m.in. festiwale „Wratistavia Cantans”, Chopinowski w Dusznikach Zdroju, międzynarodowy festiwal w Brzegu, bachowski we Wrocławiu) relatywnie wyczerpująco przypomniał zorganizowany przez nas Międzynarodowy Mistrzowski Kurs Pianistyczny i działalność koncertową Towarzystwa.

**WOJCIECH
KRZYŻANOWSKI
(1937—1994)**

5 stycznia br. zmarł we Wrocławiu po długiej chorobie pianista i pedagog, członek Komisji Rewizyjnej TiFL w pierwszej kadencji władz Towarzystwa.

Po ukończeniu w 1955 r. Państwowego Liceum Muzycznego we Wrocławiu studiował w PWSM w Krakowie pod kierunkiem Jana Hoffmana, a następnie w Warszawie u profesora Zbigniewa Drzewieckiego. Już w latach pięćdziesiątych zaliczany był do ścisłej czołówki polskiej młodzieży pianistycznej. Po ukończeniu studiów występował jako solista, kameralista i akompaniator współpracując m.in. z Filharmonią Poznańską. Od 1963 roku był nauczycielem akademickim w Akademii Muzycznej we Wrocławiu (do 1981 r. — Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej). W ciągu ostatnich kilkunastu lat pogarszający się stan zdrowia coraz bardziej ograniczał Jego działalność artystyczną i pedagogiczną.

Odszedł Człowiek o wysokim poczuciu odpowiedzialności i dużej wiedzy profesjonalnej.

CZEŚĆ JEGO PAMIĘCI!

4. W wyniku dużego zainteresowania i bardzo pozytywnej oceny poprzednio prowadzonych przez Aleksieja Orłowieckiego kursów pianistycznych zaprosiliśmy tego wybitnego artystę i pedagoga ponownie i w dniach 10—13 marca br. prowadzić będzie kolejny, już swój szósty ogólnopolski kurs dla nauczycieli fortepianu i uczniów szkół muzycznych II i I stopnia, a w sierpniu weźmie udział jako jeden z trzech profesorów w organizowanym przez nas międzynarodowym kursie pianistycznym.

Tematyka kursu marcowego zasadniczo dotyczyć będzie szkolnictwa średniego, ale mając na uwadze nierozłączność procesu dydaktycznego uwzględniliśmy również problematykę nauczania gry na fortepianie w szkołach I stopnia. W każdym dniu planujemy zajęcia A. Orłowieckiego z jednym uczniem szkoły I stopnia. Otwarte zajęcia kursu odbywać się

będą w auli PSM II stopnia we Wrocławiu przy Podwalu 68 (czwartek w godz. 14.00—20.00, piątek i sobota — 10.00—13.30 i 15.00—19.30, niedziela — 10.00—16.00).

Kurs jest finansowany przez Departament Edukacji Artystycznej Ministerstwa Kultury i Sztuki, a realizowany przy pomocy Państwowej Szkoły Muzycznej II stopnia im. Ryszarda Bukowskiego we Wrocławiu.

W dniach 19—29 sierpnia odbędzie się II Międzynarodowy Mistrzowski Kurs Pianistyczny. Realizowany będzie podobnie jak w ubiegłym roku, w pomieszczeniach wyżej wymienionej PSM II stopnia oraz Klubu Muzyki i Literatury we Wrocławiu. Profesorowie i uczestnicy mieszkać będą w Hotelu „Savoy”. Kurs przeznaczony jest przede wszystkim dla kandydatów do międzynarodowych i krajowych konkursów pianistycznych. Nie ograniczając propozycji repertuarowych kandydatów do wybranej tematyki, zachęcamy do uwzględnienia w repertuarze zgłaszanym do opracowania na kursie co najmniej jednej kompozycji F. Liszta.

Profesorami kursu będą Lee Kum-Sing (Chińczyk osiadły w Kanadzie, Profesor i Dziekan Wydziału Fortepianu na Uniwersytecie w Vancouver, znany i bardzo wysoko ceniony pedagog prowadzący szereg kursów pianistycznych w kilku krajach) oraz ponownie Wiktor Mierżanow i Aleksiej Orłowiecki.

Przy okazji z satysfakcją informujemy, że profesorowie Lee Kum-Sing i Wiktor Mierżanow zostali zaproszeni do Jury najbliższego Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. F. Chopina w Warszawie.

Natomiast z wielkim żalem musieliśmy niestety przyjąć do wiadomości brak możliwości czasowych w tym roku u Profesora Andrzeja Jasińskiego, na którego obecności bardzo nam zależało. Znając jednak życzliwość Profesora dla poczynań TiFL i Jego pasję pedagogiczną, mamy wielką nadzieję na udział Profesora Jasińskiego w przyszłorocznym kursie.

5. W poprzednim Biuletynie zamieściliśmy wykaz 184 członków TiFL, obecny zawiera 170 nazwisk. Różnica wynika z konieczności skreślenia 24 osób z powodu znacznych zaległości w opłacaniu składek członkowskich. W tym czasie deklaracje członkowskie złożyło 10 nowych Członków. Wśród aktualnych Członków TiFL 79 osób posiada wykształcenie muzyczne (w tym 22 studentów i uczniów), nauczycielami jest 27 osób, inżynierami — 15, lekarzami — 11, ekonomistami — 7, technikami — 9, przedstawicielami innych zawodów — 17, studentami kierunków niemuzycznych — 5 osób.

Zgodnie z uprawnieniami nadanymi przez II Walne Zgromadzenie Członków TiFL, Zarząd rozważa wysokość podwyżki składek członkowskich. Brane są pod uwagę dwie możliwości: 3000 lub 5000 zł miesięcznie dla emerytów, studentów i uczniów oraz 8000 lub 10 000 zł dla pozostałych osób.

Redakcja — Juliusz Adamowski

Większość zdjęć — Marek Koch

LISTA CZŁONKÓW TOWARZYSTWA IM. FERENCA LISZTA

(Nazwiska członków-zatoczyli są wyróżnione kursywą)

1. Izabella Abraszko	Legnica	86. Marzena Łętowska	Legnica
2. <i>Juliusz Adamowski</i>	Wrocław	87. Jerzy Łukowicz	Kraków
3. Franciszek Augiewicz	Oborniki Śląskie	88. <i>Elżbieta Łubińska</i>	Wrocław
4. Krystyna Babczyńska	Oborniki Śląskie	89. Wojciech Machowski	Wrocław
5. Stanisław Babczyński	Oborniki Śląskie	90. Zbigniew Merecki	Bydgoszcz
6. Maria Baka-Wilczek	Kraków	91. Wiktor Mierzanow	Moskwa (Rosja)
7. Ryszard Bakst	Manchester (Anglia)	92. Bożena Michałek	Brzeg
8. Maria Balkowska	Wrocław	93. Irena Michrowska	Brzeg
9. Bożena Banaszkiwicz	Kraków	94. Jan Miodek	Wrocław
10. Tomasz Baranowski	Białystok	95. Maciej Morgun	Gliwice
11. László Baranyay	Budapeszt (Węgry)	96. <i>Danuta Mroczek-Szlezer</i>	Kraków
12. Teresa Bartoszevska	Brzeg	97. Dorota Niepogodzińska-Borowiec	Wrocław
13. Ryszard Bartoszewski	Brzeg	98. Wanda Nowakowska	Wrocław
14. <i>Katarzyna Bednarek-Wojtkowiak</i>	Wrocław	99. <i>Włodzimierz Obidowicz</i>	Wrocław
15. <i>Zdzisław Bednarek</i>	Wrocław	100. Małgorzata Ochman	Brzeg
16. Jerzy Bilowicki	Brzeg	101. Jadwiga Oleszczuk	Brzeg
17. <i>Izabela Bojkowska</i>	Warszawa	102. Janusz Oleszczuk	Brzeg
18. <i>Janina Broniewska</i>	Wrocław	103. Aleksiej Orłowiecki	St.-Petersburg (Rosja)
19. Stanisław Brzoza	Brzeg	104. Wanda Ornatowska	Kraków
20. Adela Całus	Brzeg	105. Anna Otwinowska	Wrocław
21. Czesław Caputa	Wrocław	106. <i>Zofia Owińska</i>	Wrocław
22. Krzysztof Chalasiewicz	Wrocław	107. Stanisław Pastuszak	Brzeg
23. Tadeusz Chmielewski	Łódź	108. Jadwiga Pawłow	Oborniki Śląskie
24. Jadwiga Chojnowska	Brzeg	109. Maria Perkal	Wrocław
25. Jan Chrzanowski	Rybnik	110. Stefan Pilcer	Wrocław
26. Henryk Ciesielski	Brzeg	111. Irena Poniatowska	Warszawa
27. Marian Częstkiewicz	Brzeg	112. Jan Popis	Warszawa
28. Paweł Darski	Legnica	113. Julita Przybylska	Wrocław
29. Mirosława Dec	Brzeg	114. Jakub Puchalski	Wrocław
30. Jarosław Drzewiecki	Bydgoszcz	115. <i>Aleksander Puzacz</i>	Wrocław
31. Andrzej Duber	Brzeg	116. Karol Radziwonowicz	Warszawa
32. Barbara Duber	Brzeg	117. <i>Adam Rajczyba</i>	Wrocław
33. Marta Dubik	Wrocław	118. Ryszarda Romanowicz	Brzeg
34. <i>Stanisław Dybowski</i>	Warszawa	119. Elina Romińska	Nysa
35. <i>Marek Dyżewski</i>	Wrocław	120. Wacław Romiński	Nysa
36. Zofia Dziewiszek	Nysa	121. Danuta Rozkoszna	Oborniki Śląskie
37. Stanisław Dziewiszek	Nysa	122. Maria Rulewicz	Oborniki Śląskie
38. Zbigniew Faryniarz	Wrocław	123. <i>Norbert Rupp</i>	Wiedeń (Austria)
39. Jerzy Ferber	Wrocław	124. Ludmiła Rychtowska	Brzeg
40. Michał Ferber	Wrocław	125. Paweł Rydel	Gdańsk
41. Miklós Forrai	Budapeszt (Węgry)	126. Zbigniew Rydel	Gdańsk
42. Małgorzata Furche-Jurczyk	Inowrocław	127. <i>Irena Sawka</i>	Wrocław
44. Irena Gajowczyk	Wrocław	128. <i>Eugeniusz Sasiadek</i>	Wrocław
45. Marek Garbala	Oborniki Śląskie	129. Michalina Sikorska	Brzeg
46. Alicja Gawlik	Wrocław	130. Irena Skarbar-Galon	Bydgoszcz
43. Helena Furmanowicz	Brzeg	131. Edward Sobkowiak	Legnica
47. <i>Mirosław Gąsieniec</i>	Wrocław	132. Tadeusz Sobociński	Wrocław
48. Stanisław Górecki	Bydgoszcz	133. Elżbieta Sokolnicka	Gdańsk
49. Ewa Grabowska	Wrocław	134. Gabriela Sokołowska	Wrocław
50. Irena Grata	Brzeg	135. Andrzej Sokołowski	Wrocław
51. Zbigniew Grata	Brzeg	136. Mariola Sokołowska	Wrocław
52. Dionizja Grądziel	Brzeg	137. <i>Ewa Sonnenberg</i>	Wrocław
53. Andrzej Grdeń	Oława	138. Emilia Sozańska	Brzeg
54. Maria Grzesiak	Brzeg	139. <i>Józef Stempel</i>	Katowice
55. Eleonora Harendarska	Bydgoszcz	140. Jerzy Sulikowski	Bydgoszcz
56. Olga Hawryluk	Legnica	141. Tomasz Szczepański	Lublin
57. Alina Janik	Wrocław	142. Tatiana Szabanowa	Bydgoszcz (ob. Rosji)
58. Aleksander Janicki	Wrocław	143. Anna Szczęsna	Brzeg
59. Jadwiga Jarońska	Brzeg	144. <i>Alina Szotomicka</i>	Warszawa
60. Andrzej Jasiński	Katowice	145. <i>Teresa Szponarska</i>	Wrocław
61. Zuzanna Jastrzębska	Wodzisław Śląski	146. Magdalena Sztandera-Wilkszemska	Łódź
62. <i>Tadeusz Jaworski</i>	Wrocław	147. Irena Szymonowicz	Oborniki Śląskie
63. Adam Jezierzński	Wrocław	148. Irena Szynkarek	Wrocław
64. Tomasz Jocz	Szczecin	149. Maciej Szyrner	Poznań
65. Andrzej Kajak	Bydgoszcz	150. Lucyna Ścisłowicz	Brzeg
66. Olgierd Kajak	Bydgoszcz	151. Irena Tokarska	Oborniki Śląskie
67. Dorota Kanafa	Wrocław	152. Barbara Topolska	Brzeg
68. Aleksandra Kaniewska	Wrocław	153. Anna Trzmiel	Wrocław
69. Dorota Kaniewska	Wrocław	154. <i>Adolf Trznadel</i>	Wrocław
70. Elżbieta-Karaś-Krasztel	Budapeszt (Węgry)	155. Bożena Walentynowicz	Brzeg
71. István Krasztel	Budapeszt (Węgry)	156. Władysław Waszak	Brzeg
72. Halina Kraśnikiewicz	Brzeg	157. Zdzisława Wiczorek	Brzeg
73. Waldemar Kraśnikiewicz	Brzeg	158. Andrzej Wolański	Wrocław
74. Piotr Klajn	Wrocław	159. Maria Wojtczak	Brzeg
75. Alicja Kledzik	Poznań	160. Janusz Wójcik	Brzeg
76. Ewa Kowalska	Wrocław	161. Katarzyna Wydra	Wrocław
77. Paweł Kozerski	Brzeg	162. <i>Zofia Zagajewska-Szlezer</i>	Kraków
78. Zbigniew Kruczek	Charleroi (Belgia)	163. Małgorzata Zawada-Artymiuk	Wrocław
79. Urszula Kulesza	Wrocław	164. <i>Maria Zduniak</i>	Wrocław
80. Anna Szpakowska-Kujawska	Wrocław	165. Paweł Zawadzki	Wrocław
81. Maciej Kujawski	Wrocław	166. Michalina Zieleń	Brzeg
82. István Lantos	Węgry (Węgry)	167. Irena Zielińska	Oborniki Śląskie
83. Zdzisław Leśkiewicz	Brzeg	168. Małgorzata Zientarska	Lublin
84. Izabela Lubecka	Nysa	169. Tadeusz Żak	Gliwice
85. Mirosław Lubecki	Nysa	170. Rafał Zurakowski	Opole